

23 NIEDZIELA ZWYKŁA – 6 WRZEŚNIA 2026

Kliknij obraz poniżej

✠ **6 WRZEŚNIA** - 11:00 – intencja: za wiernych naszej parafii.

✠ **CELEBRANS:** Ks. Józef Vano

✠ **MARGARETKA** – Modlimy się za kapłanów: Ks. Biskupa D. Miehm, Ks. Proboszcza J. Vano, Ks. S. DeCarlo, Ks. St. Witczaka, Ks. P. Seabrook i Ks. L. Lapinid. Pamiętajmy o naszych duszpasterzach.

✠ **OŚWIADCZENIE PAPIEŻA LEONA** w sprawie ludobójstwa w Gazie. Tekst po angielsku [TUTAJ](#)

✠ **DOROCZNA LOTERIA:** Przypominamy, że losowanie już **12tego września**, Do wygrania **PIĘĆ TYSIĘCY DOLARÓW!** Bilety w cenie pięciu dolarów jeszcze ciągle do nabycia po każdej mszy albo zamów je w biurze parafialnym.

Doroczna Loteria Parafialna

Pierwsza nagroda: \$2,500

Druga nagroda: \$1,500

Trzecia nagroda: \$1.000

✠ **DOROCZNA KOLACJA „SMAKI POLSKI”:** SOBOTA 12 WRZEŚNIA o godzinie 18:00 (6 PM) w naszej Sali parafialnej. Zapraszamy na pyszny, tradycyjny polski obiad. Bilety jeszcze do nabycia: dla dorosłych po \$30, dla dzieci poniżej 12 lat po \$15. Dzieci poniżej 5 lat: wstęp wolny.

W TYM TYGODNIU PATRONUJĄ NAM:

- 6 września - św. Magnus z Fussen
- 7 września - św. Melchior Grodziecki, prezbiter i męczennik
- 8 września - Najświętsza Maryja Panna Gietrzwałdzka; Narodzenie Najświętszej Maryi Panny
- 9 września - św. Piotr Klawer, prezbiter; bł. Aniela Salawa, dziewica
- 10 września - św. Pulcheria, cesarzowa
- 11 września - święci męczennicy Prot i Hiacynt
- 12 września - Najświętsza Maryja Panna Piekarska; Najświętsze Imię Maryi
- 12 września - św. Gwidon z Anderlecht

Bracia: Nikomu nie bądźcie nic dłużni poza wzajemną miłością. Kto bowiem miłuje bliźniego, wypełnił Prawo. Albowiem przykazania: „Nie cudzołóż, nie zabijaj, nie kradnij, nie pożądaj” i wszystkie inne, streszczają się w tym nakazie: „Miłuj bliźniego swego jak siebie samego”. Miłość nie wyrządza zła bliźniemu. Przeto miłość jest doskonałym wypełnieniem Prawa. (Rz 13, 8-10) [Kliknij obraz obok](#)

Kiedy słuchamy **dzisiejszej Ewangelii**, łatwo odnieść wrażenie, że Jezus przedstawia kolejne, coraz surowsze etapy postępowania wobec człowieka, który zgrzeszył. Najpierw rozmowa w cztery oczy. Potem świadkowie. Następnie Kościół. A na końcu słowa: „*Niech będzie dla ciebie jak poganin i celnik*”. Można pomyśleć, że Jezus daje tutaj instrukcję dyscyplinarną – opis stopniowego zaostrzania postępowania wobec grzesznika. Ale warto odwrócić tę perspektywę.

W swoim Komentarzu do słów: *Idź i upomnij go w cztery oczy*, św. Hieronim szesnaście wieków wstecz zauważa, że Chrystus rozpoczyna od prywatnej rozmowy, aby człowiek, który zawinił, nie został publicznie zawstydzony i przez to nie zamknął się na prawdę oraz nawrócenie. Bo Jezus nie wypowiada trudnych słów po to, aby człowieka złamać, zawstydzić czy potępić. Wypowiada je **po to, aby go ocalić**. Dlatego dzisiejsza Ewangelia nie przedstawia przede wszystkim kolejnych stopni kary, ale kolejne etapy upomnienia i **troski o odzyskanie brata**. Jezus pokazuje, że troska o ocalenie człowieka wymaga nazwania grzechu, postawienia granicy, wezwania do nawrócenia, a w pewnych sytuacjach także zastosowania środków dyscyplinarnych. Wszystko to ukazuje postawę Jezusa, który nie pragnie kogoś upokorzyć, ale **daje człowiekowi szansę na nawrócenie, ponieważ nigdy z niego nie rezygnuje**.

To trochę jak z lekarzem. Lekarz nie zmienia sposobu leczenia dlatego, że przestaje troszczyć się o pacjenta. Przeciwnie – szuka kolejnych sposobów, aby go uratować. **Tak samo postępuje Bóg. Widzimy to w życiu Jezusa.** Po zmartwychwstaniu Jezus spotyka Piotra i trzykrotnie pyta go: „*Czy miłujesz Mnie?*”. Te trzy pytania przypominają trzy zaparcia Piotra, ale Jezus nie wykorzystuje tej chwili, aby go upokorzyć ale aby go podnieść. Prowadzi go przez prawdę i miłość do uzdrowienia, a następnie ponownie powierza mu misję: „*Paś baranki moje*”. A wobec kobiety pochwyczonej na cudzołóstwie Jezus nie pozwala, aby jej grzech stał się publicznym piętnem. Ratuje ją i mówi: „*Idź i odtąd już nie grzesz*”.

Jezus łączy tutaj dwie rzeczy, których człowiek często nie potrafi połączyć: miłosierdzie i prawdę. Mówi: „*I Ja ciebie nie potępiam*”, ale zarazem: „*Idź i odtąd już nie grzesz*”. Miłosierdzie nie oznacza więc aprobaty grzechu. Jezus ocala osobę, ale jednocześnie wzywa ją do zerwania z grzechem. To jest styl Boga: najpierw ocalić człowieka, a potem leczyć jego grzech.

Jak bardzo potrzebujemy dziś tej Ewangelii. Żyjemy w świecie, w którym łatwo mówi się o człowieku, a trudniej mówi się z człowiekiem. A Jezus mówi: „*Idź do niego*”. Nie do innych. Do niego. Na końcu dodaje: „*Gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich*”.

Taki jest Bóg objawiony przez Jezusa. Nie przestaje walczyć o człowieka, nawet wtedy, gdy człowiek oddala się od Niego. Jego „walka” o człowieka nie jest przymusem. Jest nieustannym wychodzeniem ku człowiekowi, działaniem łaski i wezwaniem do nawrócenia. Bo Jezus nie stopniuje surowości. Jezus stopniuje troskę.

Powyższe fragmenty pochodzą z portalu Redemptorystów. Po całość [kliknij tutaj](#)

Biuletyn dostępny na www.immaculatepeterborough.ca/polish-community i na życzenie może być wysyłany na twój e-mail. Zapytaj ks. Józefa